

Vypraveno

dne 23. 3. 2016

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 23. 3. 2016
podpis: 31. 3. 2016

MVCRP016HY43

V Praze dne 21. března 2016

Č.j.: MV-5242-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0531 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

Oleksandrija – Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trva
(dále také „žadatel“), zastoupen
advokátem se sídlem Č.
Pražská 10, Praha 10, (dále také „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 5. 10. 2015, č. j.: VS-4676/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Žadatel podal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 10 žádost o udělení českého státního občanství (dále také „žádost“). Žadatel je státním občanem Ukrajiny. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ke dni 17. 5. 2010. Do České republiky přijel v roce 2004. Žadatel je svobodný, má dvě nezletilé děti, které jsou státními občany Ukrajiny.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 6. 2. 2015 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo a vyzvalo žadatele, aby předložil listiny a vyjádření, jež v usnesení výslovně uvedlo (usnesení založeno ve spise pod položkou č. 24). Žadatel byl poučen o tom, že předložení požadovaných dokladů je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl také poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního

řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Žadatel byl upozorněn na možnost požádat o prodloužení lhůty pro předložení požadovaných dokladů a také na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že požadované doklady Ministerstvu vnitra nepředloží.

Požadované doklady žadatel předložil Ministerstvu vnitra postupně, naposled dne 9. 6. 2015. Ministerstvo vnitra dopisem ze dne 17. 8. 2015 žadateli stanovilo lhůtu do 8. 9. 2015, ve které může nahlédnout do spisu a seznámit se s podklady pro rozhodnutí. Této možnosti žadatel využil a dostavil se dne 26. 8. 2015 na jednání na Ministerstvo vnitra, kde se seznámil se spisem a do protokolu mimo jiné uvedl, že žádá o prominutí nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství. Jako důvod vzniku nedoplatků na pojistném na veřejné zdravotní pojištění, (dále také „pojistné“), žadatel uvedl, že byl po určitý čas bez příjmu, bez zaměstnání z důvodu nemoci (úraz nohy), avšak poté co se u něj finanční situace zlepšila, ihned závazky vyrovnal. K prominutí nesplnění podmínky pětiletého trvalého pobytu na území České republiky žadatel do protokolu dále uvedl, že žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let. Do zahraničí vycestoval za tuto dobu na maximálně 2 týdny. Desetiletý pobyt na území České republiky dokládá potvrzením odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 2. 4. 2015, (viz položka č. 34 spisu), a vyjádřením pana [redacted] se kterým se zná od roku 2004 (viz čestné prohlášení pana [redacted] uložené ve spise pod položkou č. 42 a protokol z jednání na Ministerstvu vnitra sepsaný dne 26. 8. 2015 v souvislosti s nahlížením do spisu, uložený ve spise pod položkou č. 55). Do spisu žadatel doložil také čestné prohlášení ze dne 15. 4. 2015, ve kterém uvedl, že od roku 2008 vycestoval z České republiky 1 krát do Francie, 1 krát do Tuniska, 1 krát na Ukrajinu, 1 krát do Chorvatska. Jednalo se o maximálně 14 ti denní pobyt mimo území České republiky (viz položka č. 40 spisu). Předložil také žádost ze dne 15. 4. 2015, ve které žádá o prominutí nesplnění podmínky pětiletého trvalého pobytu, kde uvedl, že na území České republiky pobývá více než 10 let a za tuto dobu byl na Ukrajině na návštěvě 4 krát, a šlo maximálně o 10 ti denní pobyt (viz položka č. 27). O prominutí nesplnění dotčených podmínek požádal žadatel také dopisem ze dne 27. 8. 2015, ve kterém k nedoplatkům na pojistném jako důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí nesplnění této podmínky uvedl, že již od října roku 2012, kdy uhradil poslední nedoplatky na pojistném a na penále, tj. před podáním žádosti, nemá nedoplatky ani penále, povinnosti si řádně plní a také uplynula dostatečně dlouhá doba na to, aby prokázal, že tyto povinnosti bude řádně plnit i v budoucnu. K druhé podmínce, tj. pětiletému nepřetržitému pobytu na území České republiky, žadatel uvedl, že ke dni žádosti o prominutí nesplnění této podmínky má trvalý pobyt na území České republiky více než 5 let a od roku 2004 pobývá v České republice, kde je plně integrován, vytvořil si zde silné sociální zázemí, má zde rodinu, děti, které se zde narodily, nevlastního syna, českého státního občana a od zaměstnavatele dostal druhé nejlepší ohodnocení zaměstnance, což doložil do spisu. V této souvislosti žadatel odkázal na judikaturu

Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudek č. j. 2 As 31/2005 - 78, ze dne 4. 5. 2006, a rozsudek č.j. 5 As 51/2007 – 105, ze dne 13. 3. 2008, které podle žadatele zdůrazňují povinnost správního orgánu posoudit porušení povinností žadatele o udělení českého státního občanství z hlediska proporcionality, což v jeho případě je zcela nepřiměřené.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, (viz výpisy z evidence Rejstříku trestů ze dne 12. 1. 2015 a ze dne 11. 9. 2015, založené ve spise pod položkou č. 22 a č. 59), a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle vyhlášky č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky (viz záznam o pohovoru, kterým byla u žadatele ověřena znalost českého jazyka dne 5. 2. 2014, založen ve spise pod položkou č. 4).

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazuje.

Ze spisu Ministerstvo vnitra dále zjistilo, že žadatel nežádá o udělení českého státního občanství pro své nezletilé děti, neboť jim chce ponechat možnost volby státního občanství při dosažení věku 18 let. Životní přítelkyně žadatele uvedla, že v současné době podávat žádost o udělení českého státního občanství nebude, neboť ho nepotřebuje, má trvalý pobyt a zaměstnání, a je v současné době na rodičovské dovolené (prohlášení založeno ve spise pod položkou č. 47).

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti a po tuto dobu se žadatel na území České republiky převážně zdržuje, a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadateli byl povolen trvalý pobyt ke dni 17. 5. 2010 a žádost byla podána dne 23. 12. 2013, proto žadatel tuto podmínku nesplnil. Žadatel, jak je shora uvedeno, požádal o prominutí nesplnění této podmínky s odůvodněním, že na území České republiky pobývá již více než 10 let. Ministerstvo vnitra uvedlo, že nesplnění této podmínky může prominout pouze ze zákonných důvodů uvedených v ustanovení § 11 odst. 1 zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel ve své žádosti o prominutí výše

uvedené podmínky uvedl, že v České republice pobývá déle než 10 let, své tvrzení však žádnými doklady nedoložil, tudíž ze spisové dokumentace tuto skutečnost nelze dovodit. Proto mu její nesplnění neprominulo.

Ministerstvo vnitra podle předloženého vyúčtování Všeobecné zdravotní pojišťovny za období od 1. 7. 2010 do 23. 2. 2015 zjistilo, že žadatel měl dluhy na pojistném a bylo mu vyměřeno penále (vyúčtování založeno ve spise pod položkou č. 31). Vyplynulo z něj, že ke dni 18. 4. 2012 dlužil částku na pojistném ve výši 7 560 Kč, která byla uhrazena do 19. 7. 2013. Penále od začátku roku 2012 bylo vyměřeno ve výši 1 030 Kč a bylo uhrazeno teprve dnem 1. 1. 2014. Ministerstvo vnitra rovněž konstatovalo, že žadatel informace o pojištěnci tzv. Registrační údaje Všeobecné zdravotní pojišťovny nedoložil, ač byl k tomu vyzván usnesením Ministerstva vnitra ze dne 6. 2. 2015, kterým bylo řízení o jeho žádosti přerušeno (viz položka č. 24 spisu).

Ministerstvo vnitra na základě těchto skutečností konstatovalo, že žadatel nesplnil rovněž podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatel požádal o prominutí nesplnění této podmínky, jak je shora uvedeno, avšak Ministerstvo vnitra nevyužilo ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství a nesplnění této podmínky žadateli neprominulo, neboť neshledalo důvody, které žadatel uvedl (tj., že dluh řádně uhradil a již žádný dluh na pojistném a penále nemá, tj. před podáním žádosti, a že nedoplatky na pojistném má z důvodu nemoci a následné finanční tísně), jako důvody hodné zvláštního zřetele pro její prominutí.

Ministerstvo vnitra zhodnotilo také integraci žadatele do české společnosti. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že pracovní integraci žadatele nepovažuje za dostatečnou, neboť žadatel doložil doklady týkající se jeho pracovní historie až od roku 2012, kdy v období od 14. 3. 2012 do 30. 9. 2013 byl veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce a teprve poté nastoupil do řádného pracovního poměru. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že za tuto krátkou dobu, po kterou se žadatel zapojil do pracovního procesu v České republice, nelze usuzovat, že je v české společnosti již hodnotně integrován, a že udělení českého státního občanství bude v jeho případě jen završením jeho integračního procesu.

Ministerstvo vnitra na základě výše uvedeného žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 5. 10. 2015, č. j.: VS-4676/835.3/2-2014, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný blanketní rozklad s tím, že bude ve lhůtě 1 pracovního dne odůvodněn. Včasný blanketní rozklad Ministerstvo vnitra obdrželo dne 20. 10. 2015, následně dne 21. 10. 2015 Ministerstvo vnitra obdrželo jeho odůvodnění.

V rozkladu žadatel namítá, že tvrzení Ministerstva vnitra, že nikterak nedoložil, že žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let, není správné, neboť ve spise lze dohledat potvrzení o historii pobytu žadatele z odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, kde je uveden seznam všech jednotlivých víz v České republice od roku 2004 do roku 2010, kdy mu byl povolen trvalý pobyt na území České republiky. Žadatel dále uvádí, že z potvrzení lze rovněž zjistit účel pobytu žadatele a vykonávané zaměstnání. Žadatel se také odvolává na informační systém cizinecké policie a kopii cestovního dokladu, kde lze zjistit, že žadatel za posledních 10 let území České republiky opustil jen zcela minimálně, přičemž se jednalo cca o 10 denní pobyty mimo území České republiky. Odvolává se také na čestné prohlášení Pana Doubravy, který žadatele zná z práce v České republice od roku 2004.

K nedoložení tzv. Registračních údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny žadatel v rozkladu uvádí, že doložil podrobné vyúčtování pro plátce a potvrzení o bezdlužnosti, což jsou jediné doklady, které Všeobecná zdravotní pojišťovna žadateli na vyžádání vystavila. K prodávám v úhradě pojistného žadatel uvedl důvody spočívající výhradně v opakované pracovní neschopnosti žadatele a následné finanční tísní, kdy nedoplatky uhradil a o prominutí penále nežádal. Namítá, že vzhledem k výši a okolnostem vzniku dluhu je zjevné, že ze strany žadatele nešlo o ohrožení systému veřejného zdravotního pojištění, když následně pojištění řádně a včas hradil. Žadatel namítá, že Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí nehodnotilo porušení povinností z hlediska zásady proporcionality, a nedostatečně vyhodnotilo závažnost těchto porušení a okolností podstatné pro jejich vznik. Žadatel také odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek č. j. 8 As 31/2012 – 76, a rozsudek č. j. 5 As 51/2007 – 105).

Žadatel se v rozkladu vyjádřuje ke své integraci do české společnosti, a to tak, že je v české společnosti dlouhodobě a plnohodnotně integrován, vychovává zde své děti, které se v České republice narodily, vyrůstají zde a jiný domov než v České republice neznají. Pečuje o syna družky od narození, který má české státní občanství. Z hlediska pracovní integrace uvádí, že je výborně hodnoceným zaměstnancem, České pošty, s. p., denně řeší provozní situace s českými kolegy a ve prospěch českých zákazníků.

Žadatel konstatuje, že pro udělení českého státního občanství prokázal svůj pevný a trvalý vztah k České republice, a to vzájemným propojením svých zájmů a citů a plněním povinností na území České republiky. Zdůraznil, že je plnohodnotně integrován do české společnosti a chce se plnohodnotně pracovně podle dosaženého vzdělání v české společnosti uplatnit, kde žije od roku 2004 a vychovává své děti. Navrhuje změnit napadené rozhodnutí tak, aby ministr vnitra jeho žádosti vyhověl a české státní občanství mu bylo uděleno.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se zákony.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Ministr vnitra se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že žadatel nesplňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky tak, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra, stejně jako Ministerstvo vnitra v odůvodnění napadeného rozhodnutí, musí konstatovat, že žadatel nesplňuje podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, tj. nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti a po tuto dobu se žadatel na území České republiky převážně zdržuje. Žadatel také neplnil povinnosti vyplývající pro něj ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů).

K žadatelově námitce ohledně tvrzení Ministerstva vnitra, že nikterak žadatel nedoložil, že žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let, což podle žadatele lze zjistit v potvrzení o historii pobytu žadatele z odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra (potvrzení založeno ve spise pod položkou č. 34), ministr vnitra konstatuje, že z potvrzení lze sice zjistit, že byl žadateli povolen dlouhodobý a trvalý pobyt na území České republiky včetně adresy pobytu, ale pro prokázání jeho faktického pobytu na území České republiky je uvedený doklad irrelevantní. Fakticitu žadatelova nepřerušného pobytu na území České republiky od roku 2004 nelze z dotčeného potvrzení zcela jednoznačně doložit ani dovodit, a stejně tak ji nelze doložit ani z jeho cestovního pasu, neboť mu byl vystaven až v roce 2008. Dotčené potvrzení má evidenční vypovídací hodnotu. V této souvislosti ministr vnitra musí také poukázat na rozporuplnost žadatelových tvrzení ohledně faktického pobytu uváděného v podkladech ve spise. Jak je podrobně uvedeno v části I. tohoto rozhodnutí, do protokolu z jednání na Ministerstvu vnitra 26. 8. 2015, (nahlížení do spisu před vydáním napadeného rozhodnutí), žadatel uvedl, že na území České republiky žije nepřetržitě alespoň 10 let a do zahraničí vycestoval za tuto dobu na

maximálně na 2 týdny. V čestném prohlášení ze dne 15. 4. 2015, pak uvedl, že od roku 2008 vycestoval z České republiky 1 krát do Francie, 1 krát do Tuniska, 1 krát na Ukrajinu, 1 krát do Chorvatska. Jednalo se o maximálně 14 ti denní pobyt mimo území České republiky (viz položka č. 40 spisu), a v žádosti ze dne 15. 4. 2015, ve které žádá o prominutí nesplnění podmínky pětiletého trvalého pobytu, uvedl, že na území České republiky pobývá více než 10 let a za tuto dobu byl na Ukrajině na návštěvě 4 krát, a šlo maximálně o 10 ti denní pobyt (čestné prohlášení založeno ve spise pod položkou č. 27). V rozkladu pobytu mimo území České republiky nspecifikuje, odvolává se na informační systém cizinecké policie a na kopii cestovního dokladu, kde podle žadatele lze zjistit, že žadatel za posledních 10 let území České republiky opustil jen zcela minimálně, přičemž se jednalo cca o 10 denní pobyt mimo území České republiky. K tomu ministr vnitra dodává, že žadatel ani v rozkladu transparentním způsobem svůj faktický, respektive 10 letý pobyt na území České republiky neupřesnil. Pro tento účel nelze podle ministra vnitra využít jako relevantní podklad navrhovaný žadatelem, a to čestné prohlášení pana [redacted] který v něm uvedl, že žadatele zná z práce v České republice od roku 2004, o jeho faktickém pobytu na území České republiky v čestném prohlášení se však pan [redacted] vůbec nezmiňuje. Je v něm pouze dále uvedeno, že se seznámili s žadatelem na brigádě v centrálním skladě společnosti Kaufland v Modleticích. Ani z obsahu sdělení pana L [redacted] tak nelze podle ministra vnitra dovodit, že žadatel žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

Ministr vnitra v kontextu shora uvedeném nemohl akceptovat žadatelovu námitku o prokázání jeho faktického pobytu na území České republiky, jak žadatel uvádí v rozkladu, a využít tak liberačního ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství a nesplnění předmětné podmínky mu prominout.

Ministr vnitra rovněž konstatuje, že této možnosti nevyužil i s ohledem na skutečnost, že žadatel nespĺňuje i podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť jak je uvedeno v části I. tohoto rozhodnutí ve shodě s názorem prvoinstančního správního orgánu žadatel neplnil povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Z předloženého vyúčtování Všeobecné zdravotní pojišťovny za období od 1. 7. 2010 do 23. 2. 2015 vyplývá, že žadatel měl dluhy na pojistném a bylo mu vyměřeno penále (vyúčtování založeno ve spise pod položkou č. 31). Ke dni 18. 4. 2012 se jednalo o částku ve výši 7 560 Kč, jež byla uhrazena dnem 19. 7. 2013. Penále od začátku roku 2012 bylo vyměřeno ve výši 1 030 Kč a bylo uhrazeno teprve dnem 1. 1. 2014, tj. v době po podání žádosti. V této souvislosti ministr vnitra musí zohlednit i žadatelovo nepravdivé tvrzení uvedené v dopise ze dne 27. 8. 2015, ve kterém k nedoplatkům na pojistném jako důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí nesplnění této podmínky uvedl, že již od října roku 2012, kdy uhradil poslední nedoplatky na pojistném a na penále, tj. před podáním žádosti, nemá nedoplatky ani penále, povinnosti si řádně plní a také uplynula dostatečně dlouhá doba na to, aby prokázal, že tyto povinnosti bude řádně

plnit i v budoucnu. Ministr vnitra konstatuje, že žadatel dluh na penále uhradil, jak je shora uvedeno, teprve dnem 1. 1. 2014, proto žadatelovo tvrzení, že uhradil poslední nedoplatky na pojistném a na penále, tj. před podáním žádosti, je netransparentní a nevěrohodnou skutečností pro prominutí dotčené povinnosti ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, respektive důvodem hodným zvláštního zřetele.

Ministr vnitra musí rovněž odmítnout tvrzení žadatele, ohledně nedoložení tzv. Registračních údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny. Žadatel v rozkladu uvádí, že doložil podrobné vyúčtování pro plátce a potvrzení o bezdlužnosti, což jsou jediné doklady, které Všeobecná zdravotní pojišťovna žadateli na vyžádání vystavila. Ministr vnitra konstatuje, že požadovaný doklad Ministerstvo vnitra je oprávněno si od osob žádajících o české státní občanství vyžádat v souladu s ustanovením § 8 odst. 3 zákona o státním občanství. Z dosavadní praxe osoby žádající o udělení českého státního občanství v rámci potřebné součinnosti se správním orgánem ve smyslu ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu takové doklady k žádosti o české státní občanství připojují, a tudíž zdravotní pojišťovny je žadatelům na požádání vystavují. Zákon o státním občanství má zakotveno ve shora citovaném ustanovení oprávnění Ministerstva vnitra takové doklady po žadateli požadovat, aby plnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění mohlo Ministerstvo vnitra objektivně posoudit a zhodnotit tak splnění či nesplnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadatel však své tvrzení ničím neodůvodnil ani nedokladoval odmítnutím příslušné pojišťovny požadovaný doklad vydat.

Vzhledem k výše uvedenému ministr vnitra jako důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí dotčené podmínky uvedený v rozkladu, spočívající v opakované pracovní neschopnosti žadatele a následné finanční tísní, kdy žadatel konstatuje, že nedoplatky následně uhradil a nežádal ani o prominutí penále, musí rovněž odmítnout, a to s přihlédnutím právě k žadatelově nedostatečné pracovní integraci, resp. nedoložení dokladů o průběhu jeho zapojení do pracovního procesu, ani shora uvedených registračních údajů, na základě kterých by bylo možné dovodit důvodnost žadatelových tvrzení stran nemožnosti hradit řádně a včas pojistné. Ministr vnitra je si vědom, že ze strany žadatele v jeho případě nešlo o bezprostřední ohrožení systému veřejného zdravotního pojištění, nicméně musí vycházet z principů zajišťující jeho řádné fungování, což řádná a včasná úhrada pojistného jako základní předpoklad beze sporu je. V kontextu všech uvedených skutečností nemůže proto ministr vnitra porušení povinnosti spočívající v opožděných úhradách pojistného a penále považovat za toliko formální pochybení, od kterého by bylo možné odhlédnout a podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství mít za splněnou. Ministr vnitra také poznamenává, ve shodě se závěry Ministerstva vnitra v napadeném rozhodnutí, že od vytýkaného porušení zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění neuběhla dostatečně dlouhá doba, aby mohlo být ověřeno, že žadatel bude nadále své zákonné povinnosti plnit. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především

ze slova „plní“, je nutno dovodit, že osoba žádající o české státní občanství má průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plnit své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona o státním občanství odkazuje. Jak judikoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007-105: „Smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy, (zde upravující všeobecné zdravotní pojištění), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec občanství České republiky nenabyl.“

Námítku žadatele, že Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí nezhodnotilo jednotlivá porušení povinností žadatele z hlediska zásady proporcionality, přičemž nedostatečně vyhodnotilo závažnost těchto porušení a okolnosti podstatné pro jejich vznik, ministr vnitra v kontextu shora uvedeném, a zejména pak k době poslední úhrady penále vyměřené za pozdní úhradu pojistného na veřejné zdravotní pojištění, (tj. k 1. 1. 2014), pak musí rovněž odmítnout. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 31/2005-78, ministr vnitra dospěl k závěru, že Ministerstvo vnitra hodnotilo žadatelovo porušení podmínky na úseku veřejného zdravotního pojištění rovněž z hlediska proporcionality, a to s přihlédnutím k závažnosti porušení zvláštních právních předpisů a okolnostem podstatným pro zhodnocení jeho závažnosti. Ministerstvo vnitra aplikovalo i princip přiměřenosti, neboť v daném případě se nejednalo o pochybení z doby značně minulé.

Ačkoliv ministr vnitra nikterak nezpochybňuje žadatelovu současnou pracovní integraci, nastíněnou žadatelem v rozkladu, musí však objektivně konstatovat, že v minulosti tomu tak nebylo, neboť žadatel doložil doklady týkající se jeho pracovní historie až od roku 2012, kdy v období od 14. 3. 2012 do 30. 9. 2013 byl veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce a teprve poté nastoupil do řádného pracovního poměru, jak doložil do spisu. Od 1. 10. 2013 získal pracovní poměr u společnosti Securitas ČR s.r.o. se sídlem v Praze 9, jako bezpečnostní pracovník (viz potvrzení ze dne 5. 2. 2014, založené do spisu pod položkou č. 7, pracovní smlouva založena ve spise pod položkou č. 8) a pracovní poměr na dobu určitou od 15. 10. 2014 do 31. 12. 2015 u České pošty, s. p., jako řidič (pracovní smlouva založena ve spise pod položkou č. 36). Ministr vnitra tak potvrzuje závěr, k němuž dospěl prvoinstanční správní orgán v napadeném rozhodnutí, že za tuto krátkou dobu, po kterou se žadatel zapojil do pracovního procesu v České republice nelze usuzovat, že je v české společnosti již hodnotně pracovní integrován, a že udělení českého státního občanství bude v jeho případě jen završením jeho integračního procesu. Obdobně je tomu i v případě jeho rodinné integrace. Žadatel v rozkladu uvádí, že je v české společnosti dlouhodobě a plnohodnotně integrován, vychovává zde své děti, které se v České republice narodily, vyrůstají zde a jiný domov než

v České republice neznají. V kontextu tohoto tvrzení je pak rozporuplné jeho tvrzení uvedené v jeho prohlášení, že nežádá o udělení českého státního občanství pro svoje děti, a to z důvodu, že jim chce ponechat možnost volby, až jim bude 18 let věku (prohlášení založeno ve spise pod položkou č. 47). Z uvedeného pak vyplývá, že tvrzení o jeho rodinné integraci, jež je nezbytnou součástí žadatelovy úplné integrace do české společnosti, je liché. V této souvislosti pak ministr vnitra zohlednil vazbu nezletilých dětí na žadatele, a to i v kontextu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. As 142/2013-29, a obecně uznávané zásady jednotného státního občanství rodičů a dětí. Bylo přihlédnuto také i k čestnému prohlášení matky nezletilých dětí, která v prohlášení sdělila, že nehodlá požádat o české státní občanství, neboť jej nepotřebuje, trvalý pobyt jí byl udělen a zaměstnání má, a v současné době pobírá rodičovské dávky (čestné prohlášení založeno ve spise pod položkou č. 47). Ministr vnitra nicméně konstatuje, že zjištěné okolnosti žadatelovy nedostatečné integrace do české společnosti, nejsou rozhodnou skutečností pro nevyhovění žadatelovy žádosti, v daném případě nebylo žádosti vyhověno z důvodu nesplnění podmínek zakotvených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a e) zákona o státním občanství, které naopak jsou základním integračním kritériem pro integraci žadatele do české společnosti, proto nemůže ministr vnitra považovat žadatelovu integraci do české společnosti za završenou.

Při rozhodování o žádosti bylo ve vzájemné souvislosti přihlédnuto ke zjištěným skutečnostem, jež jsou uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra konstatuje, že napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci a správní řízení bylo vedeno bez zbytečných průtahů a v souladu se zásadami správního řízení. Důvody, pro které nebylo žádosti vyhověno, jsou v něm výslovně uvedeny.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozklad zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

